

Dragoste eternă

Lucian Tatar

Dragoste eternă

Mai lasă-mă în prag de seară,
Să-ți scriu în sufletul curat,
O elegie dar din cer coboară ,
Spre zâmbetul tău minunat!

Sărut în prag de sărbătoare,
Dragoste eternă am împărțit,
Câmpiiile de vis ,înfloritoare,
Mână de mână le-am vrăjit!

Vraja nopții ne-a unit pe veci
Când pluteam ușor spre stele,
Purtam tristeți și dimineți prea reci
Înveliți în mreji și în catifele!

Două stele ne domină viața
Rodul iubirii noastre pământești,
Le dăruim și visul și speranța
De-a străluci în sferele cerești!

Cu glas de păsări cer chemare,
Dragostei ce n-are căpătăi,
Stele ne vorbesc căzând în mare,
Nu uităm iubirea cea dintâi!

Copacul ce ascundea demult idila
S-a șubrezit de atâta vânt și ploi ,
Mă uit la el și mă lovește mila ,
Sub vraja lui ce fericiti eram noi doi!

Chipul tău îl văd în fiecare clipă,
În ochii tăi văd zilnic chipul meu,
Dragostea e un templu fără de risipă,
Care îl renaște chiar pe Dumnezeu!

Lucian Tatar-Poezie
11 nov 2017-0147
Olhao